

prima instanță: M. Muruianu

dosarul nr. 2ra-2391/14

instanța de apel: V. Pruteanu, Iu. Cimpoi, A. Minciună

## DECIZIE

24 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul : Nicolae Clima

Judecătorii: Galina Stratulat, Dumitru Mardari, Oleg Sternioală, Iurie Bejenaru,

examinând cererea de recurs declarată de Onov Victor și Onov Valentina,  
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Onov Victor și Onov Valentina către Ministerul Justiției al R. Moldova privind repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Onov Victor și Onov Valentina, fiind menținută fără modificări hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 13 noiembrie 2013,

### c o n s t a ță

La 19 august 2013, reclamanții Onov Victor și Onov Valentina s-au adresat cu cerere de chemare în judecată către Ministerul Justiției al R. Moldova privind repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei.

În motivarea cerințelor sale, reclamanții Onov Victor și Onov Valentina au menționat că, prin actul Comisiei Republicane permanente pentru organizarea evaluării și comercializării bunurilor sechestrate din 04 iunie 1998 a fost determinat prețul inițial de vânzare pentru licitație „cu strigare” a setului nr. 36/2 -3-6-H1-depozitul cu suprafața de 53 m.p., din str. Mitropolit Varlaam, 78 la prețul inițial 32 000 lei, care aparținea Filarmonicii Naționale „Serghei Lunchevici”.

Se arată că la 31 iulie 1998 între Oficiul Fiscal Centru și Svetlana Mazurenco a fost încheiat contractul de vânzare-cumărare a depozitului în cauză, iar în baza contractului de vânzare-cumpărare din 24 mai 2005, Victor Onov și Onov Valentina, au cumpărat acest depozit de la Svetlana Mazurenco.

Asupra legalității rezultatelor licitației cu strigare, petrecute de către Inspectoratul Fiscal de Stat la 27 iulie 1998 există două decizii judecătorești irevocabile.

Astfel, prin Hotărârea Judecătoriei Economice de Circumscripție a fost respinsă acțiunea Filarmonicii Naționale privind anularea rezultatelor licitației din 27.07.1998. Iar, prin Decizia Curții Supreme de Justiție din 31.10.2007 a fost anulat procesul-verbal al ședinței Comisiei republicane permanente pentru organizarea evaluării și comercializării bunurilor sechestrate din 25.12.2005 privind anularea rezultatelor licitației din 27.07.1998.

Se menționează că la 23 iunie 2005 Procuratura Generală s-a adresat cu cerere de chemare în judecată în interesele statului, Filarmonicii Naționale „Serghei Lunchevici” și Ministerului Culturii al Republicii Moldova către Oficiul Fiscal Centru, IFS pe mun. Chișinău, Mazurenco Svetlana, Onov Victor, Onov Valentina, OCT Chișinău privind declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare la licitația „cu strigare” a depozitului cu suprafața de 53 m.p. din str. Mitropolit Varlaam, 78 care aparținea Filarmonicii Naționale, încheiat între Oficiul Fiscal Centru și Mazurenco Svetlana la 31.07.1998 și contractului de vânzare-cumpărare, încheiat între Mazurenco Svetlana și Onov Victor la 24.05.2005.

Prin încheierea judecătoriei Centru din 26 octombrie 2005 depozitul în cauză a fost sechestrat. Ulterior, prin hotărârea Judecătoriei Centru din 17 martie 2008 acțiunea Procuraturii Generale a fost respinsă, ca nefondată. Iar, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2008 apelul declarat de către Procuratura sec. Centru a fost respins cu menținerea hotărârii judecătoriei Centru din 17 martie 2008.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 17 decembrie 2008 a fost admis recursul declarat de către Procuratura mun. Chișinău, cu casarea Deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2008 și a hotărârii Judecătoriei Centru din 17 martie 2008 cu trimiterea cauzei la rejudecare în fond la Judecătoria Centru.

Prin încheierea Judecătoriei Grigoriopol (cu sediul în mun. Chișinău) din 18 decembrie 2009 acțiunea Procuraturii Generale a fost scoasă de pe rol. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2010 recursul declarat de către Procuratura mun. Chișinău a fost admis cu restituirea pricinii în prima instanță pentru judecarea în fond.

Rejudecând cauza, prin hotărârea judecătoriei Grigoriopol din 09 iunie 2011 acțiunea înaintată a fost respinsă ca fiind neîntemeiată și tardivă. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2012, apelul declarat de Procuratura Generală a fost admis, pronunțându-se o nouă hotărâre prin care acțiunea civilă a Procuraturii Generale a fost admisă.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 20 februarie 2013 s-a dispus casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2012 și a hotărârii

Judecătoriei Grigoriopol din 09 iunie 2011, cu emiterea unei încheieri prin care a fost dispusă scoaterea de pe rol a acțiunii. Prin decizia suplimentară din 17 aprilie 2013 a fost anulat sechestrul aplicat pe bunul imobil - depozit suprafața de 53 m.p.

Susțin reclamantii, că ei în calitate de pârți au respectat toate regulile procesuale și cerințele instanței, însă procesul s-a examinat pe parcursul a 8 ani, iar din cauza că depozitul a fost sechestrat, ei au fost lipsiți de posibilitatea de a-l utiliza în scopuri comerciale. Mai menționează că sunt oameni de afaceri, iar implicarea într-un proces litigios cu statul, a influențat negativ asupra imaginii lor.

Solicită reclamantii încasarea din bugetul de stat a RM prejudiciul material în mărime de 191 000 lei și prejudiciul moral în mărime de 150 000 lei, cauzat prin încălcarea termenului rezonabil la judecarea cauzei.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 13 noiembrie 2013 a fost respinsă acțiunea înaintată de Onov Victor și Onov Valentina către Ministerul Justiției al R. Moldova privind constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei, ca tardivă (f.d. 92-95).

La 12.12.2013 Onov Victor și Onov Valentina, au depus apel, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii judecătorești, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie admisă (f.d. 98-102).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2014, apelul declarat de Onov Victor și Onov Valentina a fost respins, fiind menținută fără modificări hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 13 noiembrie 2013 (f.d. 126-128).

La 04 iunie 2014 Onov Victor și Onov Valentina, în termen, au contestat cu recurs decizia Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2014, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului recurenții au indicat următoarele încălcări:

- Consideră că instanțele eronat au aplicat legislația în vigoare și nu au ținut cont de explicațiile a Curții Supreme de Justiție conținute în aceeași Recomandare nr. 6 din 01.11.2012, conform căroră: „Lipsa unei soluții judiciare asupra fondului pretențiilor nu împiedică reclamantul să pretindă încălcarea dreptului la examinarea într-un termen rezonabil (Boboc, § 25-27). Cu alte cuvinte și procedurile pendinte se iau în considerație. Urmează de luat în considerație că procedurile extraordinare (recursuri în interesul legii, revizuri, etc.) de obicei nu se includ în calculul duratei procedurilor, decât dacă prin ele s-a examinat fondul cauzei și hotărârea definitivă a fost casată”;

- Dat fiind că, hotărîrea definitivă a Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2012 a fost casată prin decizia Curții Supreme de Justiție din 20 februarie 2013, termenul de adresare pentru reclamanții Onov Victor și Onov Valentina cu acțiunea privind repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei civile, a început să curgă la 20 februarie 2013.

Conform prevederilor art. 444 CPC RM, recursul se examinează fără înștiințarea părților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.445 alin.(1) lit.C) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Din materialele dosarului s-a constatat, că Onov Victor și Onov Valentina au depus o cerere de chemare în judecată către Ministerul Justiției privind repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei .

Fiind investită cu examinarea prezentului litigiu, prima instanță s-a pronunțat în favoarea respingerii acțiunii.

Prima instanță a mai conchis că, pricina civilă înaintată prin încălcarea dreptului la examinare a cauzei în termen rezonabil cauzat prin această încălcare a fost tardiv introdusă față de prevederile legale. Instanța de apel a reținut aceeași soluție.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești, coroborat normelor de drept material aplicabile raportului juridic litigios, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Osadciuc Valentin întemeiat, iar decizia instanței de apel pasibilă de a fi casată, cu restituirea pricinii pentru examinarea fondului în instanța de apel.

În conformitate cu art.2 alin.(1) al Legii nr.87 din 21.04.2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, orice persoană fizică sau juridică ce consideră că i-a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești poate adresa în instanță de judecată o cerere de chemare în judecată privind constatarea unei astfel de încălcări și

repararea prejudiciului cauzat prin această încălcare, în condițiile stabilite de prezenta lege și de legislația procesuală civilă.

De asemenea alin.(2) al articolului dat, direct indică că repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești se face doar în măsura în care încălcarea a avut loc din cauze ce nu pot fi imputate exclusiv persoanei care a depus cererea de reparare a prejudiciului.

Tot aici prevederile alin.(6) al aceluiași articol specifică că mărimea reparației prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești se stabilește de instanța de judecată în fiecare caz în parte, în funcție de circumstanțele cauzei în cadrul căreia a fost comisă încălcarea, precum și de pretențiile invocate de reclamant, de complexitatea cauzei, de comportamentul reclamantului, de conduita organului de urmărire penală, a instanței de judecată și a autorităților.

Instanța de recurs reține că conform prevederilor art. 3 alin (3) al Legii nr.87 din 21.04.2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești în cauzele în care se pretinde încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, cererea de chemare în judecată poate fi depusă în cadrul executării actului judecătoresc irevocabil sau în decursul a 6 luni de la încetarea procedurii de executare.

Instanța de recurs reține că la data de 20 februarie 2013 Curtea Supremă de Justiție a adims recursurile declarate de Victor Onov, Valentina Onov și Inspectoratul Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Procuraturii Generale în interesele statului, Filarmonicii Naționale „Serghei Lunchevici” și Ministerului Culturii și Turismului împotriva Oficiului Fiscal Centru, Svetlanei Mazurenco, Victor Onov și Valentinei Onov cu privire la declararea nulității contractelor de vânzare-cumpărare.

Astfel instanța de recurs constată că instanțele de judecată inferioare au calculat termenul de prescripție de 6 luni din momentul emiterii deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2012, or acesta trebuia să fie calculat din momentul emiterii deciziei Curții Supreme de Justiție din 20 februarie 2013. Dat fiind faptul că decizia în cauză a devenit irevocabilă din momentul emiterii.

Respectiv termenul de 6 luni, fiind un termen de prescripție nu a expirat.

Prin urmare, instanța de recurs consideră că instanța de apel eronat a considerat că a expirat termenul de prescripție de 6 luni.

Având în vedere circumstanțele descrise, Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, consideră că recursul urmează a fi

admis, casată decizia Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2014 și trimisă pricina spre rejudecare în fond la Curtea de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit.c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

**D e c i d e:**

Se admite recursul declarat de Onov Victor și Onov Valentina.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2014 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Onov Victor și Onov Valentina către Ministerul Justiției al R. Moldova privind repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei, cu restituirea pricinii spre rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată .

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii

Galina Stratulat

Dumitru Mardari

Oleg Sternioală

Iurie Bejenaru